ARC 103B Ειδικά Κεφάλαια Αρχιτεκτονικών Αναπαραστάσεων 1

Μ.Ε. 45-68 [Μηχανισμοί Εκφρασης]

Το κρίσιμο μεσοδιάστημα μεταξύ μοντέρνου και μεταμοντέρνου (1945-1968), η πραγματικότητα της αρχιτεκτονικής διευρύνθηκε σε διάσπαρτες μεθοδολογίες και θεωρήσεις σχεδίασης (μανιφέστο) μέσω της ραγδαίας επίδρασης των νέων μέσων και τεχνολογιών και των οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών ανακατατάξεων της εποχής. Οι αρχιτέκτονες άλλοτε παρήγαγαν οι ίδιοι και άλλοτε ιδιοποιήθηκαν από θεωρητικούς και ιστορικούς αυτές τις θεωρήσεις για να πλαισιώσουν την πρακτική τους. Στόχος του σεμιναρίου είναι η καταγραφή, διερεύνηση, ανάλυση και συσχέτιση θεωρήσεων και σχεδιαστικών διαδικασιών όπως αναπτύχθηκαν στο αρχιτεκτονικό πεδίο αυτής της περιόδου, μέσω της επίδρασης των νέων τεχνολογικών μέσων. Ο εντοπισμός των αρθρώσεων μεταξύ θεωρητικού λόγου και αρχιτεκτονικής πρακτικής αναζητά να εννοήσει τις μεταβάσεις από τον υλικό χώρο στο δυνητικό, από το απτικό στο οπτικό, από την προβολή νοήματος στην πρόσληψή του, με τη συμβολή του μέσου.

Το μάθημα οργανώνεται ως σεμινάριο με συζητήσεις πάνω σε κείμενα και πραγματοποιημένα αρχιτεκτονικά έργα που αναλαμβάνουν να παρουσιάσουν και να συσχετίσουν οι φοιτητές κάθε εβδομάδα. Για την αξιολόγηση του μαθήματος απαιτείται ένα τελικό κείμενο, σε ένα θέμα που θα ανατεθεί στους φοιτητές στην αρχή του σεμιναρίου, θα διερευνηθεί και θα παρουσιαστεί στην εξέλιξη του κατά τη διάρκεια του εξαμήνου.

1η συνάντηση : Τρίτη 3/3, 11.00 @ Σ5_aproimou@upatras.gr